

slag, og de Repræsentanter for den sønderjydske Befolkning, som man har forhandlet med derom. Der har ikke gjort sig nogen Afvigelse gældende, der har ikke lydt en eneste Røst fra dem om, at nu skulde ondt gengældes med ondt, det har tværtimod været en fælles Følelse hos alle, at nu skulde de danske Sønderjyder og Danmark vise, at det har været Alvor med den ærlige og oprigtige Harme, hvormed vi har mødt den nationale Undertrykkelse, der tidligere har fundet Sted i Sønderjylland, og vi vil ikke gøre dette om igen, vi vil øve fuld Ret overfor dem, der nu er Mindretal, og hævde den samme Ret for dem, som vi i saa mange Aar har krævet for det danske Flertal. Det er denne Grundsætning, hvoraf en Bestemmelse som den, jeg nylig citerede, er udsprunget, og den vil genfindes i alle vedkommende Love om Retspleje, Kirke og Skole og paa alle Omraader.

Det næste Lovforslag, jeg skal omtale, er *Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om de i de sønderjydske Landsdele ansatte tyske eller preussiske Embedsmænds Retsstilling*. Her opstaar et stort Problem, idet man, lige saa lidt som man paa andre Omraader kan foretage en fuldkommen Forandring i Sønderjylland, lige saa lidt for de offentlige Tjenestemænds Vedkommende paa een Gang kan gøre rent Bord, og man ønsker heller ikke at gøre det. Der er blandt de tidligere Tjenestemænd ikke faa, som Befolkningen ikke har noget imod at beholde, og som udfører deres Tjeneste paa forsvarlig Maade og ikke er optraadt paa nogen stødende Maade overfor den danske Befolkning. Det er klart, at det for Kontinuitetens Skyld i Udførelsen af Forretningerne vil være meget ønskeligt, at der bevares en Del saadanne Embedsmænd, det er naturligvis navnlig paa underordnede Poster, det lader sig gøre, de overordnede Poster maa gennemgaaende besættes med danske Embedsmænd. Men det Spørgsmaal opstaar altsaa: hvorledes skal disse Embedsmænd, baade de, der bliver, og de, der maa vige deres Pladser, behandles? Med Hensyn til dem, der ikke kan bruges af den danske Administration, eller som selv ønsker at forlade Landet og søge deres Fremtid Syd paa, bliver der jo ingen Vanskeligheder, selv om man af Hensigtsmæssighedshensyn efter særlig Overens-

komst med de enkelte benytter deres Tjeneste i en ganske kort Overgangstid. Naar vi derimod kommer til den anden Kategori, saadanne Tjenestemænd, som ønsker at blive i deres Tjeneste, og som den danske Administration kan bruge, rejser der sig straks forskellige Spørgsmaal, som afgøres ved dette Lovforslag. Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang deres tidligere Anciennitet i tysk Tjeneste skal tilregnes dem ved Alderstillæg, Pension og lignende og forskellige andre Forhold maa ligeledes ordnes. Endelig kommer der den tredie Kategori, dem, som den danske Administration ikke kan bruge, eller som ikke ønsker at fortsætte, men som har Hjemstedsret i Landet, som enten er fødte dér eller har boet dér fra en Tid, der gaar tilbage før 1. Januar 1900, det Skel, som blev sat ved Versailles-Traktaten med Hensyn til Folkeafstemningen. Man har følt, at disse tidligere tyske og preussiske Embedsmænd med Hjemstedsret kunde man ikke uden videre behandle som et Fremmedelement; dem maatte vi vise et særligt Hensyn. Man har ogsaa europæiske Forbilleder herfor, som er anførte i Anmærkningerne til Lovforslaget. Her vil Princippet blive dette, at man sætter dem paa Ventepenge efter Reglerne i dansk Ret, og hvis der ikke findes nogen passende Stilling for dem i dansk Tjeneste i den Tid, de staar paa Ventepenge, pensioneres de, og da saaledes, at de ikke stilles slettere i noget Tilfælde, end de vilde være blevet stillet, hvis de havde taget deres Afsked og var blevet pensioneret hos den Stat, de tidligere hørte ind under. Det vil altsaa sige, at det er en fuldt ud human og hensynsfuld Fremgangsmaade, som her følges. — Det er naturligvis kun nogle enkelte særlig fremtrædende Punkter, jeg her har nævnt, jeg maa i øvrigt henvide til Lovforslaget.

Dernæst kommer *Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Statens Tjenestemænd m. fl. i de sønderjydske Landsdele*. Her er givet en Række detaillerede Regler, som jeg ikke her kan komme ind paa, men jeg skylder at fremhæve et enkelt Punkt, som maaske kunde vække nogen Forbavelse, hvis ærede Medlemmer kaster deres Blik paa § 6 og ser de meget store ekstraordinære Bestillingstillæg, som opføres her for en Række mere overordnede Stillinger nede i Sønderjylland, forsaavidt de Per-